

Οι ακόλουθες λύσεις είναι συνοπτικές. Οι κανονικές λύσεις που παραδίδονται θα πρέπει να είναι πιο λεπτομερείς.

Ασκηση 1.1: α) Η διαχωριστική επιφάνεια είναι:

$$(\vec{\mu}_1 - \vec{\mu}_2)^T C^{-1}(\vec{x} - \vec{x}_0) = 0$$

όπου

$$\vec{x}_0 = \frac{1}{2}(\vec{\mu}_1 + \vec{\mu}_2) - \frac{\ln P(\omega_1)/\ln P(\omega_2)}{(\vec{\mu}_1 - \vec{\mu}_2)^T C^{-1}(\vec{\mu}_1 - \vec{\mu}_2)}(\vec{\mu}_1 - \vec{\mu}_2)$$

Η διαχωριστική επιφάνεια είναι υπερεπίπεδο κάθετο στη διεύθυνση $(\vec{\mu}_1 - \vec{\mu}_2)^T C^{-1}$ και διέρχεται από το σημείο $\vec{x}_0$ το οποίο βρίσκεται στην ευθεία που ενώνει τα σημεία $\vec{\mu}_1$ και $\vec{\mu}_2$.

β) Θα πρέπει να ισχύει:

$$P(\omega_1) < P(\omega_2) \exp \left[-\frac{1}{2}(\vec{\mu}_1 - \vec{\mu}_2)^T C^{-1}(\vec{\mu}_1 - \vec{\mu}_2) \right]$$

Ασκηση 1.2: Περιθωριοποιώντας ως προς το $\mathbf{x}_c$ παίρνουμε τη νέα κατανομή:

$$\boldsymbol{\mu}_{ab} = \begin{pmatrix} \boldsymbol{\mu}_a \\ \boldsymbol{\mu}_b \end{pmatrix}, \quad \boldsymbol{\Sigma} = \begin{pmatrix} \boldsymbol{\Sigma}_{aa} & \boldsymbol{\Sigma}_{ab} \\ \boldsymbol{\Sigma}_{ba} & \boldsymbol{\Sigma}_{bb} \end{pmatrix}$$

Επομένως, οι παράμετροι της κατανομής $p(\mathbf{x}_a|\mathbf{x}_b)$ είναι:

$$\begin{aligned} \boldsymbol{\mu}_{a|b} &= \boldsymbol{\mu}_a + \boldsymbol{\Sigma}_{ab}\boldsymbol{\Sigma}_{bb}^{-1}(\mathbf{x}_b - \boldsymbol{\mu}_b) \\ \boldsymbol{\Sigma}_{a|b} &= \boldsymbol{\Sigma}_{aa} - \boldsymbol{\Sigma}_{ab}\boldsymbol{\Sigma}_{bb}^{-1}\boldsymbol{\Sigma}_{ba} \end{aligned}$$

Ασκηση 1.3: α) Ο περιορισμός εδώ είναι $\int_{x_l}^{x_u} p(x)dx = 1$ και με $p(x) = e^{\lambda_0 - 1}$ παίρνουμε

$$p(x) = \begin{cases} \frac{1}{|x_u - x_l|} & x_l \leq x \leq x_u \\ 0 & \text{αλλού} \end{cases}$$

β) Εδώ, οι δύο περιορισμοί που έχουμε είναι: $\int_0^\infty p(x)dx = 1$ και $\int_0^\infty xp(x)dx = \mu$. Επίσης έχουμε $p(x) = e^{\lambda_0 - 1 + \lambda_1 x}$. Λύνοντας ως προς τα λ_0 και λ_1 παίρνουμε

$$p(x) = \begin{cases} \frac{1}{\mu} e^{-\frac{x}{\mu}} & x \geq 0 \\ 0 & \text{αλλού} \end{cases}$$

γ) Εδώ, έχουμε τους τρεις περιορισμούς: $\int_{-\infty}^\infty p(x)dx = 1$, $\int_{-\infty}^\infty xp(x)dx = \mu$ και $\int_{-\infty}^\infty x^2 p(x)dx = \sigma^2$. Επίσης, $p(x) = e^{\lambda_0 - 1 + \lambda_1 x - \lambda_2 x^2}$. Λύνοντας ως προς τα λ_0 , λ_1 και λ_2 παίρνουμε:

$$p(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi\sigma}} \exp \left[-\frac{(x - \mu)^2}{2\sigma^2} \right]$$

Ασκηση 1.4: α) Έχουμε

$$P(D|\theta) = P(x_1, \dots, x_n|\theta) = \prod_{k=1}^n P(x_k|\theta)$$

αφού τα x_k είναι ανεξάρτητα. Μετά από πράξεις παίρνουμε το τελικό αποτέλεσμα:

$$P(D|\theta) = \prod_{i=1}^d \theta_i^{s_i} (1 - \theta_i)^{n-s_i}$$

β) Ξέρουμε τον κανόνα Bayes:

$$p(\theta|D) = \frac{p(D|\theta)p(\theta)}{p(D)}$$

όπου

$$p(D) = \int P(D|\theta)p(\theta)d\theta$$

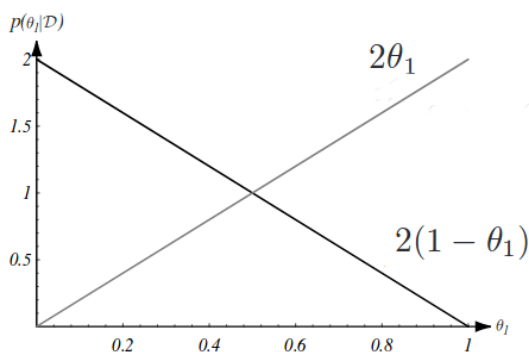
Επίσης έχουμε

$$p(\theta_i) = \begin{cases} 1 & 0 \leq \theta_i \leq 1 \\ 0 & \text{αλλού} \end{cases}$$

Χρησιμοποιώντας το αποτέλεσμα του μέρους α), βρίσκουμε το $p(D)$ και στη συνέχεια από κανόνα Bayes:

$$p(\theta|D) = \prod_{i=1}^d \frac{(n+1)!}{s_i!(n-s_i)!} \theta_i^{s_i} (1-\theta_i)^{n-s_i}$$

γ)

ε)

$$\hat{\theta}_i = \frac{s_i}{n}$$

Ασκηση 1.5: α) Αν τα x_1 και x_2 ανήκουν στο ω_i έχουμε:

$$\max_j g_j(x_1) = g_i(x_1) = w_i^t x_1 + w_{i0}$$

και

$$\max_j g_j(x_0) = g_i(x_0) = w_i^t x_0 + w_{i0}$$

Για $0 \leq \lambda \leq 1$ και για κάθε j έχουμε επομένως:

$$\begin{aligned} \mathbf{w}_j^t [\lambda \mathbf{x}_1 + (1 - \lambda) \mathbf{x}_0] + w_{j0} &= \lambda [\mathbf{w}_j^t \mathbf{x}_1 + w_{j0}] + (1 - \lambda) [\mathbf{w}_j^t \mathbf{x}_0 + w_{j0}] \\ &\leq \lambda [\mathbf{w}_i^t \mathbf{x}_1 + w_{i0}] + (1 - \lambda) [\mathbf{w}_i^t \mathbf{x}_0 + w_{i0}] \end{aligned}$$

Άρα τώρα βρίσκοντας την μέγιστη συνάρτηση ταξινόμησης:

$$\max_j [\mathbf{w}_j^t [\lambda \mathbf{x}_1 + (1 - \lambda) \mathbf{x}_0] + w_{j0}] = \mathbf{w}_i^t [\lambda \mathbf{x}_1 + (1 - \lambda) \mathbf{x}_0] + w_{i0}$$

που μας δείχνει ότι και οποιοδήποτε σημείο μεταξύ των $\mathbf{x}_0$ και $\mathbf{x}_1$ ανήκει στο ω_i . Επομένως, η περιοχή ω_i είναι κυρτή και το ίδιο ισχύει για κάθε κατηγορία ω_j (αρκεί κατά την απόδειξη μας η κατηγορία να είναι η ω_j).

b) Έστω δύο σύνολα διανυσμάτων $S_1 = \mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \dots, \mathbf{x}_n$ και $S_2 = \mathbf{y}_1, \mathbf{y}_2, \dots, \mathbf{y}_n$. Αν υποθέσουμε ότι είναι γραμμικώς διαχωρίσιμα τότε υπάρχει γραμμική συνάρτηση διαχωρισμού $g(\mathbf{x})$ έτσι ώστε:

$$g(\mathbf{x}) > 0 \Rightarrow \mathbf{x} \in S_1$$

$$g(\mathbf{x}) < 0 \Rightarrow \mathbf{x} \in S_2$$

Αν παράλληλα υποθέσουμε ότι οι κυρτές θήκες των δύο συνόλων τέμνονται, υπάρχει σημείο $\mathbf{x}$ που ανήκει στην κυρτή θήκη και των δύο συνόλων. Αν υπολογίσουμε την συνάρτηση διαχωρισμού $g(\mathbf{x})$ για τις δύο διαφορετικές κυρτές θήκες θα βρούμε μετά από πράξεις ότι $g(\mathbf{x}) > 0$ και $g(\mathbf{x}) < 0$ που είναι άτοπο. Άρα είτε οι κυρτές θήκες δύο συνόλων διανυσμάτων θα τέμνονται είτε θα είναι γραμμικά διαχωρίσιμες.

Άσκηση 1.6: Βρίσκουμε την παράγωγο του κόστους ως προς α :

$$\nabla J_s = \nabla \|\mathbf{Y}\alpha - \mathbf{b}\|^2 = 2\mathbf{Y}^T(\mathbf{Y}\alpha - \mathbf{b})$$

Άρα με βάση την μέθοδο gradient descent, και για $\eta_k = 1/k$ έχουμε:

$$\alpha_{k+1} = \alpha_k - \frac{1}{k} \mathbf{Y}^T(\mathbf{Y}\alpha - \mathbf{b}) \quad (1)$$

Ομοίως μπορούμε να πάρουμε:

$$\alpha_k = \alpha_{k-1} - \frac{1}{k-1} \mathbf{Y}^T(\mathbf{Y}\alpha - \mathbf{b}) \quad (2)$$

Αντικαθιστώντας παίρνουμε:

$$\begin{aligned} \alpha_{k+1} = \alpha_{k-1} + &\left[\frac{1}{k-1} \mathbf{Y}^T \mathbf{Y} + \frac{1}{k} \mathbf{Y}^T \mathbf{Y} + \frac{1}{k(k-1)} (\mathbf{Y}^T \mathbf{Y})^2 \right] \alpha_{k-1} \\ &- \left[\frac{1}{k-1} \mathbf{Y}^T + \frac{1}{k(k-1)} \mathbf{Y}^T \mathbf{Y} \mathbf{Y}^T \right] \mathbf{b} \end{aligned}$$

όπου μπορούμε να δούμε εύκολα πως για $k \rightarrow \infty$ οι συντελεστές των α_{k-1} και $\mathbf{b}$ μηδενίζονται και επομένως η μέθοδος συγκλίνει σε διάνυσμα α για το οποίο ισχύει:

$$\mathbf{Y}^T(\mathbf{Y}\alpha - \mathbf{b}) = 0 \quad (3)$$